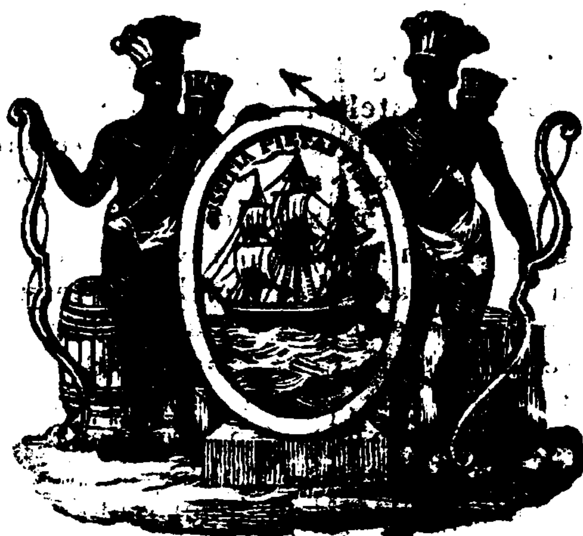
A°. 1843.

WOENSDAG,

N°. 1.

4 JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 December 1842.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, van heden, No. 1737, is de Heer J. ZAAL, wiens beurt het is om op 1°. Januarij 1843, als Lid van den *Kolonialen Raad* af te treden, op nieuw, *provisioneel* onder nadere goedkeuring des Konings, als zoodanig benoemd geworden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 December 1842.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van heden, No. 1738, is:

1. Aan den Heer J. ZAAL, *eervol* ontslag verleend als Heemraad der divisie *Matappica*.
2. Aan denzelven opgedragen het Heemraadschap der divisien *beneden Cottica* en *Saramacca*; — en
3. Aan den Heer H. A. BUHK, *eervol* ontslag verleend als Heemraad der divisie *Saramacca*, en aan denzelven opgedragen het Heemraadschap der divisie *Matappica*.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 December 1842.

Namens den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over de maand Januarij 1843 is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* centen zal moeten wegen 8 oncen.

En dat van *vier* centen, 4 oncen.

En is de prijs van het *Vleesch* over het *eerste* kwartaal des aanstaanden jaars bepaald, als volgt:

RUNDVLEESCH, 50 Centen per ℔.
SCHAPENVLEESCH, 48 » » »
VARKENSVLEESCH, 36 » » »

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 31 December 1842.

Door den Gouverneur Generaal, is bij Order van heden, No. 260, aan den Heer JOëL GOMPERTS SALOMONS, op deszelfs verzoek *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van *Tweede Luitenant* bij de Schutterij dezer Stad.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

PARAMARIBO, den 2 Januarij 1843.

Op Donderdag e. k. den 5 dezer, zal door den Gouverneur Generaal *geen AUDIENTIE* verleend worden.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Eerste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* dezer, den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd; van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* Zitting houden in het lokaal boven de WEESKAMER, van 's morgens 9- tot 12 uren, op Maandag den 9den dezer, voor de personen, wier namen aanvangen met de Letters: A. B. C. D. E. F. en G.; — continueren op Donderdag den 12den daaraanvolgende met de Letters H. J. K. L. M. N. en O., en vervolgens op Maandag den 16den, met de Letters: P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 2 Januarij 1843.

Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

ADVERTENTIEN.

Patentregt.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de PATENTPLIGTIGEN, dat bij art. 2 der Ordonnantie op het Patentregt bedoelde Declaratoiren, behoorlijk ingevuld ten zijnen burele dagelijks (uitgezonderd des Zondags), gedurende de gewone kantoor-uren zullen worden aangenomen, tot en met den laatsten dezer maand, en herinnert tevens aan de pœnaliteiten welke op de niet inlevering binnen den bij de Wet bepaalden tijd, bij art. 56 dier Ordonnantie is gesteld.

Paramaribo, den 3 Januarij 1843.

De Administrateur voornoemd,
Namens denzelve,
J. G. W. BÄNFFER,
1ste Commies.

TRANSPORTEN.

(36496) Den 7den December 1842. Mr. P. FIERS SMEDING, aan A. C. W. BETTING geboren EGGERS, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Keizerstraat*, N. W. La. A. No. 243 en O. W. La. B. No. 131.

Den 12den. JAN SNIJDERS en SARAATJE SNIJDERS, aan nu wijlen JOHANNA van SNIJDERS, van een strookje Land aan de *Saramaccastraat*, tusschen de Erven van de Kinderen van LOUISA SNIJDERS en nu wijlen JOHANNA van SNIJDERS.

Den 19den. N. W. BöHM, aan J. F. WIJNBERGEN, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Saramaccastraat*, O. W. La. D. No. 520 en N. W. La. E. No. 39.

Den 22sten. GEORGE KUSTNER voor ½ en ANDRIES RELOTIUS mede voor ½, aan CHARLOTTE RELOTIUS, van ⅔ aandeelen in het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, N. W. La. E. No. 62 en O. W. La. D. No. 570.

Den 24sten. GEORGE FRASER, aan JAMES TYNDALL, voor wijlen deszelfs Huisvrouw MARGARET HERBERT, van de Plantaadje *l'Esperance* c. a. in boven *Suriname*.

Den 27sten. A. D. SANCHES, aan JOHANNA BLOM, van het Erf met het daaropstaande Gebouw, aan de *Heogestraat*, bekend onder N. W. La. E. vroeger No. 74, grenzende van achter tegen het Erf La. E. No. 91, aankomende MATJE CAROLINA WALTHER.

Den 30sten. H. G. ROUX qq. Wed. J. M. STORCK geb. PLUNKETT, als Executrice in den Boedel van wijlen haren voornoemden Echtgenoot, aan J. H. BERNHARD JR., van het Huis en Erf, aan de *Weidestraat*, O. W. La. D. No. 241 en N. W. La. D. No. 51.

Paramaribo, den 31 December 1842.

De Adjunct Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
E. J. VAN WIJHE.

(1540) De ondergeteekenden zich op HEDEN geassocieerd hebbende, om onder den Naam en Firma van:

H. GOUDMAN & Co.,

zoowel in het vak van *APOTHECAR* en *DROGIST*, als in andere *ARTIKELEN* handel te drijven, hebben de eer zich bij voortduring in de gunst van het geëerde Publiek aan te bevelen, eene *prompte* en *civile* bediening belovende.

Paramaribo, den 3 Januarij 1843.

H. GOUDMAN.
J. J. H. FISCHER.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten December 1842, het Schip Phœnix, Kapt. J. J. Gorter, van Amsterdam, hebbende 45 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 30sten December 1842, het Schip Ida Cornelia, Kapt. F. W. Schenk, lading: 269 vaten Suiker en 28 balen schoone Katoen.

Den 31sten, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, lading: 468 vaten Suiker, 55 schoone Katoen en 54 balen Cacao. — Beiden naar Amsterdam.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 15den November 1842, het Schip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 15 November 1842.*)

NEDERLANDEN.

HARDERWIJK, 5 November.

Gisteren is van hier te water naar Hellevoetsluis vertrokken, een detachement, sterk 19 manschappen waarbij een onderofficier, ten einde op den 9den dezer over te gaan aan boord van 's Rijks transportschip Merwede, bestemd voor West-Indien.

ENGELAND.

LONDEN, den 5 November.

De Ind. brievenm. heeft tijdingen aangebragt uit Bombay tot 1 October.

De Engelschen hebben Candahar voor goed verlaten. De generaal Nott was met een legerkorps van 7000 man en een artilleriepark naar Ghuznie op marsch gegaan, om verder naar Cabul op te rukken. Men hoopte, dat hij 14 September voor laatstgenoemde plaats zoude zijn aangekomen. De generaal England, die in eene tegenovergestelde rigting nadert was den 26sten dierzelfde maand tot Quittah opgerukt, hij voerde 4000man aan.

Op den 22 en 24sten Augustus had de generaal Pollock een korps van 2000 Afghans aangegrepen en na vijf dagen vechtens verstrooid, hij had hunne dorpen en plantaadjes vernield.

De tijdingen uit China loopen tot 26 Julij. De expeditie was noordwaarts op weg; zij had eene groote stad veroverd, waarvan de naam niet werd opgegeven, en daarbij 364 stukken geschut bemagtigd, terwijl het verlies der Engelschen in slechts twee of drie man bestond; men twijfelde dat Pekin in den loop des tegenwoordigen jaars zoude worden bereikt. Het einde van den oorlog was nog even onzeker als ooit te voren Men was even weinig gevorderd als in het jaar 1840.

Te Bombay heerscht op dit oogenblik de cholera onder de Europesche soldaten, in eene hooge mate.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6 November.

Even als in Engeland, beginnen de werklieden ook hier in Frankrijk te klagen over de verminderde daggelden, op welke men hen hier en daar stellen wil. Te Bernay, in het departement van de Eure, schijnt dit zelfs reeds aanleiding tot vrij ernstige onlusten gegeven te hebben. De *Messager* maakt er, wel is waar, geen gewag van, maar de *Siecle* verhaalt de zaak, ingevolge eenen bijzonderen brief, aldus:

»Het is te Bernay, daar de meeste garen en katoenen linten, die men in Europa en Amerika gebruikt, gemaakt worden. Eenige fabrijkanten hebben het tarief hunner werkloonen zoo zeer verminderd, dat ook de knapste werklieden geen 85 centimes daags meer kunnen verdienen. Het gevolg hiervan is geweest, dat de werklieden uit den omtrek, in groot getal, stadwaarts getrokken zijn, om het terugbrengen der loonen op het vroeger tarief te vorderen; hun aantal wordt op omtreeks de 2000 begroot; zij hebben zoo driftig op hunne belangen aangedrongen, dat de gendarmerie geweld tegen hen heeft moeten bezigen en verscheiden verwond zijn geraakt."

— Het beroemde uurwerk van den Straatsburger toren is op 28 September, gedurende de aanwezigheid der natuuronderzoekers, voor het eerst weder aan den gang gebragt, nadat een bekwaam horologiemaker zich vier jaren lang met het in orde brengen van hetzelve had bezig gehouden. Dit uurwerk is, gelijk men weet, een der merkwaardigste van Europa; met wetenschappelijke juistheid duidt het de bewegingen van ons ganssche zonnestelsel rondom de zon aan. Zeven figuren verbeelden de zeven dagen der week en ieder derzelve verschijnt op den daarvoor aangewezen dag. De vier ouderdommen vertoonen zich, om de kwart-uren te slaan, terwijl de dood de heele uren slaat. Ten twaalf ure komen de twaalf apostelen, de een na den ander, te voorschijn en buigen zich neder voor den Zaligmaker, die hun den zegen schenkt. Op hetzelfde oogenblik klapt een haan met de wieken en kraait driemaal.

— Men leest in *de Presse*: Wij hebben vrij gewigtige tijdingen uit Madrid. Dezelve brengen mede, dat het ministerie in allerijl eene Spaansche oorlogsbrik heeft uitgerust en afgezonden naar Fernando-Po, waar het schijnt, dat de Engelschen een detachement aan land hebben gezet, hetwelk bezit daarvan genomen heeft.

»Men herinnert zich, hoe sterk het Londensche kabinet er verleden jaar op aangedrongen heeft, dat dit eiland van Fernando-Po, benevens dat van Annobon, aan Engeland zoude worden afgestaan in betaling van eenige schuldvorderingen, welke Engeland beweert ten laste van het Madridsche gouvernement te hebben.

»Hierin niet langs den weg der onderhandelingen hebbende kunnen slagen, zou het niet vreemd wezen, dat het zijne toevlugt genomen had tot maatregelen van geweld. Dit is deszelfs gewone staatkunde; maar is het werkelijk zoo, — dan zal de oorlogsbrik, welke het Spaansche kabinet naar die streken zendt, weinig kunnen uitrigten tegen een zoo schreeuwend misbruik van magt. Spanje zou evenwel ongetwijfeld de hulp der andere mogendheden inroepen en deze zouden niet wel kunnen dulden, dat het aldus van het zijne werd berooid."

BELGIE.

BRUSSEL, 9 November.

Sedert eenige dagen veinsde de generaal v. d. Smissen door koliken aangetast te zijn, hetgeen Mad. v. d. Smissen tot voorwendsel bezigde om haar bezoek te verlengen. Laatstl. Zondag bevond de generaal zich met zijne vrouw en twee kinderen in zijne kamer, toen de cipier, omstreeks ten acht ure des avonds, de drie laatste naar buiten zag komen, welke hij zonder mistrouwen liet passeren. Niet lang daarna opende hij de kamerdeur en wenschte den gevangene goeden nacht; dit deed hij ter voldoening aan zijne consigne, welke hij overigens slechts ten halve uitvoerde, en om zich te overtuigen, dat de gevangene er was. De generaal antwoordde niet, maar de cipier hoorde hoesten, en dit was hem voldoende, terwijl hij behoord had de kamer binnen te treden en met eigen oogen te zien of de generaal wezentlijk daar was. Men begrijpt, dat de persoon, die gehoest had, Mad. v. d. Smissen was en dat de generaal, als vrouw verkleed, reeds met zijne beide zonen in vrijheid was.

Deze list, die hem zoo goed was gelukt om uit zijne cel te geraken, gelukte hem ook aan de buitendeur der gevangenis. De generaal had zich met zijne twee zonen daar vertoond, waarop de portier hem zonder moeite had doorgelaten; en echter had de gezagvoerder der gevangenis, door overmaat van voorzorg, dagelijks tegen het vallen van den avond een tweede gevangenwachter bij den portier doen plaatsen.

De nacht verstreek en niemand in de gevangenis was de ontvlugting van den generaal bekend. In den loop van den ochtend verscheen Mad. v. d. Smissen bij den heksluiter, om uitgelaten te worden, waarop deze zeide: »Het schijnt dat gij den nacht hier hebt doorgebragt." Zij antwoordde: »Ja, de directeur heeft mij de magtiging daartoe verleend, omdat mijn echtgenoot ziek is." De heksluiter opende haar zonder aarzelen de deur. Na haar vertrek hoorde men niets meer in de cel van den gevangene. Omstreeks drie ure, toen men den generaal naar niets had hooren vragen, trad men zijne kamer binnen en kwam de waarheid aan het licht. Zoodra de gezagvoerder der gevangenis hiervan was onderrigt geworden haastte deze zich het gebeurde te constateren en zijn rapport aan den procureur-generaal bij het hof van appel op te maken.

Oogenblikkelijk ontving de politie bevel om den vlugteling op te sporen; dienzelfden avond en gedurende den nacht werd nasporing gedaan in verscheiden huizen, waar men onderstelde, dat de generaal konde verscholen zijn, doch tot heden zijn die nasporingen zonder vrucht gebleven.

Gisteren ochtend heeft men dien zoon van den generaal, die vroeger in het komplot was betrokken geweest, gearresteerd en in de Petits Carmes opgesloten, onder de beschuldiging de ontvlugting van zijnen vader te hebben begunstigd.

Men verzekert, dat bevel gegeven is, om den generaal v. d. Meeren, die thans van zijne ziekte is hersteld, maar zich nog in het huis zijner moeder bevindt, onder bewaking van vier gendarmen, heden naar de gevangenis der Petits Carmes terug te brengen.

De directeur en drie oppassers der gevangenis zijn in hunnen post geschorst.

Dadelijk is een geregtelijk onderzoek begonnen; circulaires met het signalement van den vlugteling zijn naar alle deelen des rijks geëxpidicerd.

— Men wil weten, dat het wel-lagen der ontvlugting van van der Smissen was voorzien en dat een gepensioneerd officier, een vriend van v. d. Smissen, aan eene der poorten van Brussel met paarden gereed stond, om de vlugt van den gevangenen te bespoedigen.

DUITSCHLAND.

OOSTPRUISEN, 4 November.

Niet weinig sensatie baart het uit Berlijn ontvangen gewigtig berigt, dat aan de aldaar vergaderde standen-gedeputeerden de vraag is voorgelegd: *of de Pruisische staat eene constitutie noodig hebbe?* welke vraag door de gedeputeerden met de geringe meerderheid van 51 tegen 47 stemmen ontkennend zoude zijn beantwoord. Wij vermeenen echter de echtheid van dit berigt allezins te mogen betwijfelen.

— Uit Munchen meldt men: Op nieuw verkeeren wij, in éénen enkelen nacht, midden in den winter. Alles, ten minste, ligt diep onder de sneeuw begraven, en, als het zoo voort gaat, zal het overmorgen hoogst moeijelijk vallen, om, door bloembedden heen, de graven op den Gods-akker rond te wandelen, eene zoo hooggeschatte gewoonte van onze stedelingen

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.